

HOMILIE TWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR ZA 17 / ZO 18 AUGUSTUS 2019

"Ik ben vuur op aarde komen brengen. Meent gij dat ik op aarde vrede ben komen brengen? Neen, juist verdeeldheid." Waarschijnlijk bent u nog niet van de schrik bekomen, na het beluisteren van deze woorden uit de mond van Jezus. Zij klinken ons schokkend in de oren. Hij is vuur komen brengen. Vandaag geen boodschap van verzoening, van elkaar de hand weer geven, maar een boodschap die verdeeldheid scheidt.

Toch mogen wij niet vergeten, dat Jezus in deze wereld gekomen is als een teken van tegenspraak. Aan de persoon van Jezus komt de ware gezindheid van de mensen aan het licht. Hij laat licht schijnen in onze wereld en alles wat het daglicht niet kan verdragen komt aan het licht. Dat kunnen mensen niet verdragen en willen het licht weer doven. Ofschoon Jezus een mens van vrede genoemd moet worden, die ons zijn vrede brengt, heeft zijn persoon aanleiding gegeven tot tegenstelling en verdeeldheid, die zelfs voortduren tot op de dag van vandaag. Jezus wist dat en Hij is daarvoor niet teruggedeinsd. Daarom spreekt Jezus over een doopsel, dat Hij moet ondergaan. De goede verstaander begrijpt, dat Jezus hier al zijn kruisdood aankondigt. Want wie prikt in de vele luchtballonnen die mensen willen oplaten, die mag erop rekenen, dat Hij eens zijn hoofd zal stoten en in de tijd van Jezus betekende dat, dat zijn leven in gevaar zou komen.

Verdeeldheid komen wij overal tegen en wij lijden eronder. Wij ervaren pijnlijk de verdeeldheid in de gezinnen, van ouders onderling, ouders en kinderen en kinderen weer onderling: ruzies over geld, erfenissen, ruzies over een meningsverschil. Het kan soms jaren duren en soms komt het nooit meer goed. Ieder heeft zijn verhaal en beargumenteert zijn eigen gelijk. Ieder wil voor zichzelf een schijnvrede scheppen. Jezus nu verstoort deze schijnvrede, want het is de schijnvrede van achterklap, van corruptie. Uit deze schijnvrede schudt Jezus ons wakker.

Aan deze kant van de persoon van Jezus moeten wij wennen. Jezus heeft niet alleen gesproken over de lelies op het veld en de vogeltjes in de lucht. Maar vandaag prikt hij in ons vel, terwijl wij uitroepen: "Stoor ons niet in ons genoegzaam leventje.". Hij laat vuur schijnen in ons bestaan en hij laat ons de dubbelheid van ons bestaan ontdekken. Want als wij spreken over vrede, dan gaat het om de zelfgenoegzaamheid die wij in stand willen houden: onze welvaart, ook al is dat hier geen welvaart voor iedereen. Ook al gaat deze welvaart over de rug van wat wij lage loon landen noemen. Het is een vrede die gebaseerd is op de ongerechtigheid en onrechtvaardigheid. De boodschap van het evangelie van de persoon van Jezus is, dat wij uitgedaagd worden om de strijd aan te binden met onszelf en ons egoïsme.

Ik ben vuur komen brengen? zegt Jezus. Zijn wij dan uitgeblust, dat wij niet meer in vuur en vlam staan, wanneer wij zien wat er aan onheil en kwaad geschiedt om ons heen? Als wij het vuur van Christus in ons dragen kunnen wij niet de grote afwezigen zijn in de strijd die ook nu in deze wereld geleverd wordt: tussen dood en leven, tussen honger en overvloed, tussen vrijheid en verdrukking? Dat vuur dat Christus in ons hart ontstoken heeft moet ons onrustig maken en wij moeten ons eens hardop durven afvragen, waarom een miljard christenen op deze wereld het aanschijs van deze aarde niet kan vernieuwen en ware vrede weet te scheppen?

Gelukkig ook hebben wij onze voorbeelden, die in het ogenblik der waarheid stonden voor de waarheid. In het recente verleden waren dat bv Maximilian Kolbe, Edith Stein of Titus Brandsma.

Vuur ben ik komen brengen. Het is ook het vuur van de heilige Geest. Bij het pinksterwonder worden de apostelen en Maria altijd afgebeeld met een vlammetje boven hun hoofd.